

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoVS/11/2025
Identifikačné číslo spisu:	9521100254
Dátum vydania rozhodnutia:	19.11.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9521100254.6

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Petra Paludu, JUDr. Dany Wänkeovej, JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Jozefa Šutku v trestnej veci obžalovaného MVDr. Ľ. W. a spol. pre účastníctvo formou pomoci na pokračovacom zločine prijímania úplatku podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 329 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 19. novembra 2025 v Bratislave, o sťažnosti obžalovaného Ing. B. X. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Ndt/15/2025, z 30. septembra 2025

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietá sťažnosť obžalovaného Ing. B. X..

Odôvodnenie

Najvyšší súd uznesením, sp. zn. 5Ndt/15/2025, z 30. septembra 2025 podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku nevyhlásil sudcu JUDr. Petra Štífta z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na najvyššom súde pod naposledy uvedenou spisovou značkou.

Obžalovaný Ing. B. X. v sťažnosti proti tomuto uzneseniu namietol, že úvahy súdu vedúce k nevyhláseniu sudcu JUDr. Petra Štífta považuje za arbitrárne a nedostatočné.

Následne obžalovaný odcitoval vyjadrenie svojho obhajcu, v ktorom sa uvádza, že negatívnu zmenu v správaní sudcu JUDr. Petra Štífta začal vnímať po jeho preložení na najvyšší súd, konkrétne do senátu 5T, ktorého predsedom je JUDr. Juraj Kliment, s ktorým má dlhodobu verejne prezentovaný nepriateľský vzťah. Negatívny pomer sudcu JUDr. Petra Štífta k jeho osobe má mať pôvod v jeho protiprávnom vzatí do väzby s komentárom predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta o zdvihnutom prste ako varovaním pre toho, kto by chcel kriminalizovať čestných vyšetrovateľov okolo plk. Mgr. Y. Č., resp. tých, ktorí viedli vyšetrovanie vo veci mediálne známej ako C., aktuálne vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 5Tost/19/2025. Za zjavne účelový a zavádzajúci považuje názor obsiahnutý v odôvodnení napadnutého uznesenia, že výrok o zdvihnutom prste nebol adresovaný jemu, ale tretím osobám. Uvedený komentár pritom odznel po porade senátu, ktorého členom bol aj namietaný sudca, ktorý sa voči jeho obsahu doposiaľ neohradil, hoci aj za tento výrok bol sudca JUDr. Y. W. uznaný za

vinného v disciplinárnom konaní vedenom pod sp. zn. 33D/6/2024. Na podklade týchto úvah obhajca obžalovaných uviedol, že ak sudca JUDr. Peter Štíft zastáva názor o manipulácii dôkazov v konaní vedenom proti vyšetrovateľom okolo plk. Mgr. Y.B. Č., tak potom nemôže objektívne posúdiť ani obžalobu podanú v tejto veci, nakoľko námietky obžalovaného sú založené aj na zvukových záznamoch zabezpečených práve vo veci vednej proti plk. Mgr. Y. Č. a spol., ktoré sudca JUDr. Peter Štíft bez akéhokoľvek podkladu označuje za vymyslené a zmanipulované dôkazy. Jeho vzatiu do väzby mal zároveň predchádzať konflikt so senátom 5T najvyššieho súdu, súvisiaci s výkonom jeho advokátskej činnosti vo veci známej pod označením Y.. Pokiaľ ide o jeho trestné oznámenie, týkajúce sa zatajenia dôkazov preukazujúcich nielen neexistenciu dôvodnosti podozrenia z trestnej činnosti ale aj jeho väzobných dôvodov, vedené pod ČVS: UIS-45/OISS-2022, vždy nanajvýš opatrne formuloval svoje podozrenia voči konkrétnym osobám, no senát 5T najvyššieho súdu bol natoľko zaniatený jeho vzatím do väzby, že nemal záujem vnímať ani preverovať okolnosti v jeho prospech. Negatívny pomer sudcu JUDr. Petra Štífta k jeho osobe má preukazovať aj to, že pri rozhodovaní o väzbe obvineného PaedDr. O. R. a ďalších vyjadril záver o zákonnosti a použiteľnosti obrazovo-zvukových záznamov, ktoré boli získané trestným činom proti jeho osobe, pričom v danej veci, nachádzajúcej sa v súdnom konaní, vystupuje ako poškodený.

Z týchto dôvodov obžalovaný navrhol, aby najvyšší súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a sám rozhodol o vylúčení sudcu JUDr. Petra Štífta z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 5Ndt/15/2025, pre pomer k jeho obhajcovi.

Najvyšší súd ako súd sťažnostný [§ 32 ods. 5 písm. d) Trestného poriadku, § 18 ods. 1 veta druhá zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov] v rozsahu podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, týkajúceho sa nevylúčenia sudcu JUDr. Petra Štífta, vrátane jemu predchádzajúceho konania a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Z obsahu námietky zaujatosti a odôvodnenia sťažnosti vyplýva, že pomer sudcu JUDr. Petra Štífta k obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi má zakladateľ:

a) účasť namietaného sudcu na rozhodnutí, ktorým bol tento obhajca vzatý do väzby v inej veci a ktoré bolo zrušené ústavným súdom vrátane toho, že:

1) predseda senátu JUDr. Juraj Kliment suploval prácu prokurátora,

2) predseda senátu JUDr. Juraj Kliment pri odôvodňovaní tohto väzobného rozhodnutia použil výrok o „zdvihnutom prste“, voči ktorému sa namietaný sudca doteraz neohradil, z čoho vyplýva, že sa s ním stotožňuje,

3) orgány činné v trestnom konaní v súvislosti s týmto rozhodovaním o väzbe skryli dôkazy v prospech Mgr. T. L., pričom aktuálne sa vedie konanie, v ktorom sa preveruje okruh páchatel'ov tohto skutku,

b) osobné priateľstvo, resp. blízky kolegiálny vzťah namietaného sudcu so sudcom JUDr. Jurajom Klimentom, ktorý bol v tejto veci vylúčený pre pomer k obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi,

c) skutočnosť, že namietaný sudca sa stal predmetom politickej diskusie, na ktorú reagoval listom adresovaným podpredsedníčke Európskej komisie a v súvislosti s ktorou v inej veci, v ktorej Mgr. Marek Para ako obhajca zastupuje iných obvinených (vec vedená na najvyššom súde pod sp. zn. 2TdoV/5/2024), oznámil svoju zaujatosť okrem iného z dôvodu, že Mgr. Mareka Paru považuje za osobu, ktorá porušuje jeho (sudcovu) prezumpciu nevinu,

d) postavenie Mgr. T. L. ako poradcu predsedu vlády, vo vzťahu ku ktorému bol namietaný sudca vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,

e) záujem Mgr. Mareka Paru žalovať namietaného sudcu z dôvodu, že uvedeným listom bolo zasiahnuté do jeho osobnostných práv,

f) záver prijatý namietaným sudcom o použiteľnosti dôkazu získaného trestnou činnosťou, v súvislosti s ktorou sa vedie konanie, v ktorom Mgr. T. L. vystupuje ako poškodený.

Vychádzajúc z tohto prehľadu a odôvodnenia napadnutého uznesenia, najvyšší súd o dôvodoch uvedených pod písmenom a) nekonal, pretože v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku nezodpovedajú

dôvodom podľa § 31 Trestného poriadku. Za danej situácie tieto dôvody nemôžu byť predmetom vecného prieskumu ani zo strany sťažnostného súdu, nakoľko opačný prístup by bol obchádzaním § 32 ods. 6 Trestného poriadku, ktorého zmyslom je zabrániť účelovému predlžovaniu trestného konania.

Obžalovaný v posudzovanom prípade deklaruje negatívny pomer namietaného sudcu k jeho obhajcovi, pričom tento druh pomeru je potrebné hodnotiť menej citlivo ako v prípade sudcu a obvineného, resp. osoby, ktorej sa úkony trestného konania priamo týkajú (k tomu pozri bod 25. nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 275/2024, z 1. októbra 2024).

Pokiaľ obžalovaný dôvodí existenciu pomeru sudcu JUDr. Petra Štífta k jeho obhajcovi cez vzťah namietaného sudcu k sudcovi JUDr. Jurajovi Klimentovi, ktorý bol v tejto veci vylúčený pre pomer k tomuto obhajcovi, žiada sa najprv vo všeobecnosti uviesť, že pôsobením na rovnakom súde a plynutím času vznikajú medzi sudcami vzťahy rôznej povahy a intenzity. Od sudcu sa pritom (aj so zreteľom na jeho profesionalitu a základné povinnosti) očakáva, že svoje vzťahy ku kolegom neprenáša do svojho konania a rozhodovania v konkrétnych veciach. Takéto vzťahy na pracovisku, bez pristúpenia ďalších okolností, teda nie sú spôsobilé viesť k rozumným pochybnostiam o nestrannosti sudcu, nakoľko opačný prístup by viedol k ochromeniu poskytovania súdnej ochrany a mohol by vyústiť až do odopretia spravodlivosti. Výnimku z naznačeného prístupu môže predstavovať situácia, ak namietaná okolnosť má pôvod v samotnom konaní dotknutého sudcu a zároveň súvisí s jeho blízkym kolegom; napr. vtedy, ak sudca je v príbuzenskom, úzkom priateľskom či nepriateľskom vzťahu ku kolegovi (nielen sudcovi), ktorý má osobný záujem na výsledku konania alebo ktorý je v pomere k osobám vystupujúcim v tomto konaní uvedeným v § 31 ods. 1 Trestného poriadku. Žiadna z takýchto situácií sa však nedá paušalizovať a vždy je potrebné ju individuálne skúmať. Vo vzťahu k najvyššiemu súdu treba mať zároveň na zreteli, že nemá alternatívny súd, ktorý by v prípade vylúčenia jeho sudcov mohol konať a rozhodnúť. Preto najmä pri posudzovaní dôvodu vylúčenia sudcu, ktorý je založený na jeho vzťahu k obhajcovi, treba postupovať zvlášť starostlivo, keďže príliš širokým uplatnením tohto dôvodu by mohol byť ohrozený samotný výkon súdnictva (uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 1TdoVS/8/2024, z 19. novembra 2024).

Medzi sudcami JUDr. Petrom Štíftom a JUDr. Jurajom Klimentom nebol zistený taký vzťah - iný než kolegiálny, ktorý by z objektívneho hľadiska zakladal dôvod na pochybnosť, že si sudca JUDr. Peter Štíft osvojil negatívny postoj sudcu JUDr. Juraja Klimenta k obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi.

Nadväzujúc na predchádzajúci odsek, neprimeraný vzťah namietaného sudcu k sudcovi JUDr. Jurajovi Klimentovi a Mgr. Marekovi Parovi, prekračujúci rámec kolegiality, nemožno odvodzovať z toho, že sa doposiaľ (verejne) neohradil voči svojmu kolegovi. Tvrdenie, že z tejto pasivity vyplýva súhlas namietaného sudcu s obsahom dotknutých výrokov, je špekuláciou bez racionálneho základu. Zaujatosť sudcu pritom nemožno účinne odvodzovať ani z jeho účasti na postupe a rozhodovaní, s ktorými sa obvinený vnútorne nestotožňuje, a to ani vtedy, ak z jeho iniciatívy došlo k zrušeniu takéhoto rozhodnutia.

K tlačovým besedám politických predstaviteľov za aktívnej účasti Mgr. T. L. ako poradcu predsedu vlády, ktorých predmetom bola kritika aj namietaného sudcu, je potrebné uviesť, že dôvod na vylúčenie sudcu z vykonávania úkonov trestného konania nie sú bez ďalšieho (automaticky) spôsobilé založiť ani masovokomunikačnými prostriedkami šírené opakované negatívne, kritické, útočné či inak urážajúce vyjadrenia na osobu zákonného sudcu. Obzvlášť rozhodovacia činnosť sudcov vykonávajúcich svoju funkciu na najvyšších súdnych autoritách je často predmetom verejného záujmu vrátane s tým spojenej kritiky, a preto do profesionálnej výbavy každého sudcu nevyhnutne patrí schopnosť zachovať si nadhľad a odosobniť sa od takýchto prejavov (uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 1TdoVS 3/2022, z 9. augusta 2022).

Vyjadrenia politických predstaviteľov a Mgr. Mareka Paru na týchto tlačových besedách pritom boli v súvislosti s inými trestnými vecami iných obvinených opakovane predmetom posúdenia z hľadiska pochybnosti o nestrannosti namietaného pre pomer k obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi, zakaždým s

negatívnym výsledkom (k tomu pozri uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 1TdoVS/9/2015, z 12. novembra 2025, v ktorom sa odkazuje aj na ďalšie rozhodnutia).

Pokiaľ ide o reakciu namietaného sudcu na obsah týchto tlačových besied v podobe listu adresovanému podpredsedníčke Európskej komisie pre spravodlivosť a taktiež ďalším stavovským organizáciám sudcov, najvyšší súd už v minulosti uviedol (v uznesení, sp. zn. 1TdoV/5/2022, z 27. marca 2024), že sudcovia vo všeobecnosti musia byť obozretní, aby svojim vystupovaním neposkytli príčinu na vznik pochybnosti o svojej nestrannosti. Takúto pochybnosť však na druhej strane nemožno odvodzovať príliš horlivo, a to napríklad iba z toho, ak sudca využil svoje právo a verejne sa vyjadril k svojmu rozhodnutiu (§ 34 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach) alebo reagoval na nepravdivé, urážlivé, či inak osočujúce prejavy strany vo vzťahu k výkonu svojej funkcie a/alebo osobe, pokiaľ si udržal potrebný odstup/zdržanlivosť (k tomu pozri rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Chmelíř proti Českej republike zo 7. júna 2005, č. 64935/01).

Sudca JUDr. Peter Štíft v nadväznosti na konkrétne výroky prednesené na týchto tlačových besedách v liste adresovanom podpredsedníčke Európskej komisie, ktorý je súčasťou spisu, upozornil, že: „výkonná a zákonodarná moc reprezentovaná dokonca aj samotným predsedom vlády Slovenskej republiky, sa de facto usiluje chrániť určité osoby, ktoré sú trestne stíhané, obžalované a niektoré aj odsúdené, priamym politickým nátlakom, vyhrážaním sa selektívne vybraným sudcom a disciplinárnym stíhaním pre ich rozhodovaciu činnosť“.

Najvyšší súd v tejto reakcii namietaného sudcu neidentifikoval žiadne prejavy, ktoré by prekročili požadovanú zdržanlivosť. Sudca JUDr. Peter Štíft v dotknutom liste zaujal vecné stanovisko k obsahu vyjadrení, ktoré sa ho menovite týkali a nijako tým nehodnotil osoby, ktoré ich vyslovili.

Ani poznámku namietaného sudcu v oznámení vlastnej zaujatosti v inej veci, že výroky prezentované na uvedených tlačových besedách porušujú jeho prezumpciu neviny, nemožno interpretovať ako prejav osobného ukrivdenia. Počas nich bol totiž namietaný sudca začlenený do zločineckej skupiny, resp. spojený s jej protiprávnymi aktivitami bez toho, aby mu za takýto skutok bolo vznesené hoci len obvinenie, čo je v priamom rozpore s myšlienkou prezumpcie neviny.

Napriek tomu, že namietaný sudca bol v súvislosti s týmito tlačovými besedami vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania vo veciach, v ktorých bol obvineným jeden z poradcov predsedu vlády (uznesením najvyššieho súdu, sp. zn. 1TdoVS/1/2025, z 1. apríla 2025) a poškodeným predseda vlády (uzneseniami najvyššieho súdu, sp. zn. 1Ndt/15/2024 a 1Ndt 16/2024, z 2. septembra 2024), v oboch prípadoch išlo o osoby, ktorých sa úkony trestného konania priamo týkali, a teda o druh pomeru s podstatne väčším potenciálom vyvolať pochybnosť o nezáujatosti sudcu, ako je tomu v posudzovanej veci.

K dôvodu spočívajúcemu v tom, že obhajca Mgr. Marek Para zvažuje žalovať sudcu JUDr. Petra Štifta pre obsah dotknutého listu, treba uviesť, že v rozhodovacej činnosti súdov je pevne ukotvený názor, podľa ktorého podanie trestného oznámenia alebo žaloby na ochranu osobnosti bez ďalšieho nespôsobuje dôvod na vylúčenie úradnej osoby pre pomer k osobe, ktorá takéto konanie iniciovala (R 11/2009-I., R 22/2011). K podaniu takejto žaloby pritom v uvedenom prípade ani nedošlo, hoci dôvody, pre ktoré ju Mgr. Marek Para chce podať, sú mu známe už niekoľko mesiacov.

Obžalovaný v odôvodnení sťažnosti z 29. októbra 2025 doplnil svoju námietku zaujatosti o dôvod, že namietaný sudca pri rozhodovaní v trestnej veci C., vydal názor o zákonnosti dôkazu získaného trestným činom, v súvislosti s ktorého stíhaním je jeho obhajca poškodeným.

Uvedený dôvod v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku nespĺňa kritériá, aby sa o ňom konalo. Z hľadiska podmienky včasnosti nie je zrejmé, čo obžalovanému bránilo v uplatnení tohto dôvodu bezodkladne po tom, keď sa dozvedel (4. septembra 2025), že v jeho veci bude konať sudca JUDr. Peter Štíft. Námietka spočívajúca v tom, že úradná osoba zaujala konkrétny právny názor, navyše

nezodpovedá žiadnemu z dôvodov na vylúčenie úradnej osoby podľa § 31 Trestného poriadku (k tomu pozri rozhodnutia uverejnené v Zbierke pod č. 34/2008 a 68/2009-I.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.